

Atidžiai perskaityk tekstą ir atlik užduotis

(vieta pavadinimui)

Kartą lapė Felicija buvo siaubingai išalkusi. Pakrūmy kaip tik tą dieną visiškai nepavargęs, bet ilsėjosi veltėdis kiškis Bernardetas. Lapė užbėrė žiupsnelį druskos ant miegančio Bernardeto uodegos – juk žinoma, kad šitaip kiškiai nuo seno gaudomi. Kai užbarstai druskos kiškiui ant uodegos, tasai nebegali pabėgti.

– Tai va, – tarė lapė, – įkliuvai Bernardetai. Gyvenom gražiuoju, bet tik iki šiol. Mano smulkiajam verslui, kuris skatinamas mano apetitu, reikia, kad aš tave suėščiau.

Kiškis Bernardetas atsimerkė. Tai, ką išgirdo, Bernardetui buvo didelė staigmena ir netikėtumas. Jis iš seilėto Felicijos snukučio suprato, kad lapė nejuokauja. Mėgino strykteletėti ir sprukti, bet kojos buvo nutirpusios lyg medinės – neklausė protingo galvos patarimo.

– Be reikalo stengiesi. Niekur tu, Bernardetai, nuo manęs nepaspruksi. Druska veikia puikiai. Atleisk, bet turiu tave suėsti, – mandagiai ir gana draugiškai paguodė Bernardetą Felicija ir pridūrė: – Pasistengsiu suėsti taip, kad tau neskaudėtų.

– Aš ir neketinu niekur sprukti, bet prieš ėsdama, išklausyk mano paskutinę testamentinę prakalbą apie smulkųjį verslą. Noriu prieš manęs suėdimą perduoti tau savo neįkainojamą patirtį.

– Rėžk, Bernardetai, tik trumpai.

– Žinai, Felicija, aš nuo seno stebiu tavo smulkųjį verslą ir atvirai tau pasakysiu, kad tavo verslo planas yra beviltiškas, – pradėjo Bernardetas.

– Negali būti. Kol kas šis versliukas puikiai mane išlaikė gyvą ir sočią.

– Matai, brangioji, tavo verslo esmė yra pravalgymas. Toks verslo planas yra vienadienis. Šiandien, mane suėdusi, gal ir būsi soti, o užporyt jau bėgsi vaikyti pakrūmėmis mano pusbrolio Dermantino ar jo trečios eilės pusseserės Drapiruotės, ir neabejoju, kad jų taip lengvai kaip manęs nepagausi. Tik pagalvok, kokia tau nauda iš suėsto smulkiojo verslininko? Nebus smulkiojo verslininko – nebus ir jo verslo, o iš mano versliuko, jei sutarsime, turėtum gražios naudos.

– Nagi, klok, kokios naudos?

– Che, – gudriai mirktelejo viena akimi Bernardetas, – ar esi kada buvusi Vilniaus mieste? Nuostabiausias miestas pasaulyje.

– Nesu, – sukľuso lapė Felicija.

– Ten vyksta tokios mugės, kur visko per akis, visko pilna. Prekystaliai lūžta. Nėra daikto, kurio ten nebūtų. Aš ne tik apie morkas ir kopūstus kalbu, brangioji. Ten yra tokių daiktų, kokių mes net nesame sapnavę. Ir viską gali pusdykiai nusipikti, nes būna visokių išpardavimų, kalėdinių ir velykinių nuolaidų. Tik pagalvok, ar nenorėtum gražių batukų? Visi miške laksto basi per balas, per aštrų gruodą, šaltą sniegą, purvynus ir ledą, o tu, Felicija, galėtum šokti pramoginius šokius su blizgančiais šiltais batukais sausomis kojomis.

– Kur lenki, kiški? Nori man dantį užkalbėti?

– Nenori – neklausyk. Aš tau siūlau tikrą verslo planą, o tu vis varvini seilę: „Suėsiu, suėsiu tą kiškelį.“ Pasuk galvą, Felicija. Visi basi, o tu – su batukais. Ir gal net su aukštais kulniukais. Tiesiog miško karalienė.

Rimtai susimąstė tada Felicija. Jos galvoj ėmė suktis jau ir kitokios mintys: „Batukai – gerai. Bet kiškis – skanu. O jei ir batukai, ir kiškis, tai negali būti geriau, nes ir gerai, ir skanu.“

– Gerai, Bernardetai, pasakyk man, kur tas Vilnius, gal tada tavęs ir nesuėsiu, – o pati nesitveria nekantrumu: „Ir žinosiu, kur tas Vilnius, ir suėsiu Bernardetą, ir soti į mugę bėgsiu, nusipirksiu batukus.“ – Tai sakyk gi, kur tas Vilnius?

– Oi, tu Fele, iš tavo akių matau, kaip nevykusiai užsisvajojai. Jei norėčiau tave pražudyti, tai pasakychiau, kur tas Vilnius, bet aš esu garbingas ir neklastingas smulkusis verslininkas. Kai tik įeitum pro to miesto vartus, tave tuojau čiuptų Vilniaus šungaudžiai. Gaudo jie tinklais visus ilgauodegius: kates, šunis, lapes ir vilkus, paskui įgrūda tamsiausiom tamsiojon. Jei tik pasirodytum Vilniuj, tau su šitokiu brangiu kailiuku – amen. Šungaudžiai parduotų tave kailiadirbiams, tie kailį nudirtų, o paskui toj pačioj mugėj brangiai parduotų kokios nors ponios palto apykaklei. Tavo mėsą pasiūlytų mėsos kombinatui dešroms ir dešrelėms. Toks yra šungaudžių ir kailiadirbių verslo planas. O va kiškių jie negaudo, nes mūsų uodega trumpa, kailiukas nieko vertas ir mėsos nedaug. Iš kiškio kailio versliuko nepadarysi. Tai todėl kiškiai Vilniuje jaučiasi kaip namie.

Net šiurpas nupurtė lapę po Bernardeto pasakojimo apie baisią Vilniaus nemeilę ilgauodegiams, bet kuo šiurpiaus pagaugais per nugarą šiurpuliai bėgiojo, tuo labiau Felicija norėjo iš Vilniaus mugės batukų.

Pagal kn.: Jakimavičius L. Lapė ir kaliošai. Vilnius: Dominicus Lituanus, 2008, p. 15 – 24.

Klausimai ir užduotys

1. Kaip, lapės manymu, seniau buvo gaudomi kiškiai?

(1 taškas)

2. Išgirdęs lapę Feliciją, kiškis Bernardetas:

- A išsigando,
- B nusijuokė,
- C sutriko,
- D nustebo.

(1 taškas)

3. Papasakok, koku verslu vertėsi lapė Felicija?

(1 taškas)

4. Kodėl kiškis papasakojo lapei apie Vilnių?

(1 taškas)

5. Parašyk, ką autorius norėjo pasakyti: „*Nori man dantį užkalbėti?*“.

(1 taškas)

6. Parašyk, kokią gudrybę sugalvojo lapė Felicija, kai kiškis jai papasakojo apie Vilnių?

(1 taškas)

7. Remdamasis tekstu, pažymėk **klaidingą** teiginį.

- A Kiškis nebijojo keliauti į Vilnių.
- B Vilniaus mugėse būna morkų.
- C Šungaudžiai gauda tik šunis.
- D Lapė norėjo būti miško karaliene.

(1 taškas)

8. Remdamasis tekstu, parašyk bent dvi priežastis, kodėl lapė Felicija nesuėdė kiškio Bernardeto?

(2 taškai)

9. Atsakydamas remkis tekstu. Šungaudžiai negaudo kiškių, nes:

- A jų uodega trumpa, jie visko bijo ir mėsos nedaug;
- B jų kailiukas nieko vertas, uodega trumpa ir mažai mėsos;
- C jų uodega trumpa, kailiukas nieko vertas ir greitai bėga;
- D jų uodega trumpa, jie visko bijo, kailiukas nieko vertas.

(1 taškas)

10. Parašyk, kodėl šioje pasakoje kiškis gudresnis už lapę?

(1 taškas)

11. Sugalvok šiam pasakojimui pavadinimą, nusakantį teksto esmę. Užrašyk jį teksto pradžioje, pavadinimui skirtoje vietoje.

(1 taškas)

12. Parašyk, ką autorius norėjo pasakyti: „*kuo šiurpiausiai pagausais per nugarą šiurpuliai bėgiojo, tuo labiau Felicija norėjo iš Vilniaus mugės batukų.*“

(1 taškas)

13. Kokiais žodžiais galėtum apibūdinti šios pasakos veikėjus – kiškį ir lapę?

(2 taškai)

Kūrybinė užduotis

Pasirink **viena** iš siūlomų temų ir sukurk rašinėlį.

Siūlomos temos:

Lapės Felicijos ir kiškio Bernardeto kelionė į Vilnių
Lapė ir batukai
Kiškio Bernardeto sapnas

Pamąstyk:

- kodėl tu pasirinkai šią temą;
- kokia istorijos pradžia;
- ką galėtum apie tai papasakoti;
- kaip pabaigtumei šią istoriją.

Rašydamas naudokis šiais patarimais:

- parašyk rašinėlio pavadinimą;
- rašyk kūrybiškai, įdomiai;
- įtrauk į rašinėlį veikėjus, detales, pasinaudok pavyzdžiais;
- nepamiršk, kad rašinėlis turi turėti pradžią – raidą – pabaigą;
- rašyk nuosekliai, vieną sakinį siek su kitu;
- be reikalo nekartok tų pačių žodžių;
- apibendrink savo rašinėlį (parašyk reikšmingą paskutinį sakinį);
- patikrink, ar nepalikai klaidų; jei radai, ištaisyk jas.

(vieta pavadinimui)
